

разболѣе, веднага вика лѣкари и се моли да му помогнатъ. Като дойдатъ лѣкаритѣ при него, тѣ започватъ да му прѣдписватъ различни лѣкарства, отъ които да взима по нѣколко капки на день. Този ученъ професоръ взима ту едно, ту друго шише съ лѣкарства, внимателно отлива по нѣколко капки и започва да ги пие. Питамъ: това не е ли молитва? Той употребява день слѣдъ день по 5 - 10 капки отъ нѣкое лѣкарство, но работата не отива на добръ — болестъта не излиза отъ него. Пакъ дойде лѣкарътъ, прѣдписва второ лѣкарство, по петъ капки три пѣти на день, но и този пѣтъ болестъта не си отива.

Казвате: „Има ли нѣщо лошо въ това, човѣкъ да слуша и изпълнява прѣдписанията на лѣкаритѣ? — Нищо лошо нѣма. Това не е унижение. Често дѣтето се качва на гърба на баща си, и този голѣмъ ученъ, виденъ професоръ, го разнася изъ стаята, като конь. Дѣтето се моли на баща си: „Тате, поноси ме малко!“ Има ли нѣкакъвъ срамъ въ това, бащата да служи на своето дѣте? — Нѣма никакъвъ срамъ. Безчестие ли е за магарето, когато нѣкой човѣкъ се качва на гърба му? — Не е безчестие. Безчестие ли е за човѣка да се качва на гърба на магарето? — И това не е безчестие. Мнозина казватъ: „Горкото магаре!“ Казвамъ: горкиятъ човѣкъ, който се е качилъ на гърба на магарето! Ние разглеждаме въпроса въ обширенъ смисълъ. Когато човѣкъ се качи на гърба на нѣкое магаре, той приема неговитѣ разсждения, а магарето приема разсжденията на човѣка. Въпросътъ не седи въ това, за кого е безчестието, дали за човѣка, или за магарето, но казвамъ: привилегия е за магарето да се качва човѣкъ на гърба му; привилегия е и за човѣка да се качва на гърба на магарето, да става вжтрѣшна обмѣна между него и магарето, да види човѣкъ, какво е положението на магарето днесъ. Лесно е да се каже: „Магаре е това!“ Човѣкъ трѣбва да разбере, какво е прѣдзначението на магарето, като